

דיבורים מתוך שיעורי השבועיים של הרב"ג עזר ארז שליט"א

שלח לך

הדלקת נרות	צאת השבת	רביעית
19:31	20:22	21:21
19:31	20:22	21:18
19:34	20:25	21:22
19:30	20:22	21:17

*לנוהגים 40 דקות: 19:11

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

'מעשה מן מלך וכן שפחה שנתחלפו' חצה להישאר פה

הרבה פעמים קורה מצב שאדם מרגיש מאוד גדולה, כולו מלא אהבה ורצונות להקב"ה ואז כשאנחנו מגיעים למצב הזה אנחנו שאלתי מאת השם אותה אבקש שבתי בבית השם כל ימי חיי לחזות בנעם השם ולבקר בהיכלו, אני לא רוצה דברים אחרים. כשמאיר האור של הקב"ה לאדם, אין תענוג, אין שמחה ואין אושר יותר גדול מזה לכן אדם מיד אומר: אני רוצה להישאר פה

הכי טוב להיות בתוך התורה!

זה יכול להיות מקום פיזי כפשוטו אבל זה גם יכול להיות מצב שפתאום נותנים לאדם משמיימת, פתאום יש כזה נועם ורוחניות, אבל אדם היער אומר לבן מלך האמיתי אתה חייב ללכת כי אתה חייב להגיע לתיקון שלך, אתה חייב לעזוב את הבית שלי ואני נותן לך כלי שאם תשים אותו על בהמה אתה תשמע ניוגונים נפלאים, אבל לעזוב את הבית שלי אתה חייב - פה רבינו רומז על יסוד מאוד גדול בחיים שלנו והרבה פעמים אנחנו מתחבטים בזה, הרבה פעמים אנחנו צריכים לברר בתוכנו את הנקודה הזאת - אדם חייב לעבור בעולם הזה ירידות וצמצומים והקושייה שיש לנו בתוכנו על זה: הרי אנחנו רואים שהכי טוב זה להיות עם הקב"ה, הכי טוב זה להיות בתוך התורה, בתוך הרוחניות, בתפילה ובעבודת השם. כשאדם טועם את זה הוא אומר שזה הכי טוב כי בוודאי שזה באמת כך, אין מה להשוות בין הפיתויים של העולם הזה לבין התענוג של להיות קרוב להקב"ה בתורה בהתבודדות וכן הלאה. אבל רבינו חזר על זה בכמה וכמה תורות ובכמה סיפורים ושיחות שאדם צריך לדעת שחייבים לעזוב את המקום הזה, מדי פעם בפעם אנחנו מקבלים מתנה, קיבלנו רוחניות וקיבלנו עלייה, קיבלנו אור א-לוקי אבל חייבים לרדת מהמקום הזה, זה מה שאדם

הרבה פעמים קורה מצב שאדם מרגיש רוחניות מאוד גדולה, כולו מלא אהבה ורצונות וכיסופים להקב"ה ואז כשאנחנו מגיעים למצב הזה אנחנו אומרים 'אתה שאלתי מאת השם אותה אבקש שבתי בבית השם כל ימי חיי לחזות בנעם השם ולבקר בהיכלו, אני לא רוצה דברים אחרים.'

היער אומר לבן מלך, פה מתעוררת השאלה: מדוע חייבים לרדת וצריך שיעבור עלינו? על מה ולמה אנו צריכים לעבור את זה?

כל פעם שעוברת עלינו הירידה הזאת מתעוררת בתוכנו הקושייה: על מה ולמה אנחנו צריכים לעבור את זה? הקושייה בעומקה היא בעצם על ההנהגה של הקב"ה, בסופו של דבר מקשים את זה על הקב"ה רק שלפעמים אדם זורק את זה גם על הצדיק. העולם מרגיש שהצדיק זה הנציג של הקב"ה בעולם אז אם יש לנו טענות על הקב"ה זה בעצם המחלוקות על הצדיק, המחלוקות על הצדיק זה המחלוקות על הקב"ה. רבינו לימד אותנו יסוד מאוד גדול שאדם צריך לעבור את הירידות האלו ופה מתעוררת השאלה: זה שזה הנהגה קיימת אנחנו רואים את זה ואנחנו הרבה פעמים גם חווים את הנקודה הזאת, ובאמת השאלה היא למה אנחנו צריכים לעבור את זה?

עזרת השם נמשיך את המעשה מן מלך וכן שפחה שנתחלפו מסיפורי מעשיות - הגענו לקטע שהבן מלך האמיתי נמצא בבית של אדם היער ושם הוא שומע את הניגון הנפלא שעליו הוא אמר שאין תענוג גדול מזה והוא רצה להישאר שם כל ימי חייו כי לא חסר לו שום דבר, יש לו אוכל, שתייה, בית ויש כזה תענוג שאין כזה תענוג בכל העולם כולו, אז הוא רצה להישאר בבית הזה של אדם היער אבל אדם היער אמר לו שהוא צריך ללכת למקום אחר ושם אתה תגיע למה שאתה צריך להגיע

המדינה טיפשית והמלך חכם

הבן מלך האמיתי שאל את אדם היער: לאן אני אלך? אדם היער אמר לו שילך למקום שנקרא 'המדינה טיפשית והמלך חכם'. הבן מלך שאל אותו: באיזה כיוון אני אלך? אדם היער הצביע לו על כיוון מסוים ואמר לו: תלך בכיוון הזה ואני אתן לך כלי שכל פעם שתשים אותו על איזה בהמה או חיה הוא יתחיל לנגן את הניגון המופלא הזה ששמעת אצלי בבית. הבן מלך האמיתי יצא לדרכו לחפש את המדינה שנקראת המדינה טיפשית והמלך החכם. רבינו בדרכו הקדושה הכניס והלביש בסיפורי מעשיות כמעט את כל התורה ואת כל הרובדים של התורה - דיברנו על זה שאדם היער זה הצדיק, כי מובא כתוב בזוהר הקדוש שיער בגימטריה זה 280 שזה פר דינים, זה כל ההנהגה של הדינים, הצמצומים וההסתרות בעולם. אדם זה נקרא שם 'מה', יש שם קדוש שנקרא מה וזה שם הדעת, ז"א כשמאיר לנו דעת, אמונה והבנה בתורה הכוונה שקיבלנו הארה משם מה. בתורה ה' חלק שני בליקו"מ רבינו אומר שכל העניין של הצדיק זה להמשיך רוחניות א-לוקות שזה בעצם דעת, ולהמשיך את זה לתוך הצמצומים לכן המושג אדם היער מרמז על כל העבודה של הצדיק להמשיך את האור הזה של תורה אמונה ודעת אל תוך הצמצומים וההסתרת פנים..

הצדיק מעלה את הנשמות בסוד העיבור

הצדיק לא יכול לעזור לנו אלא אם כן הוא עבר את ההסתרות שלנו כי אין חכם כבעל ניסיון, ואין ממנים פרנס על הציבור אלא אם כן קופת-שרצים מונחת על גבו, זה כלל ידוע מאוד. כשהבן מלך האמיתי הגיע לבית של אדם היער פירוש הדבר שמקבלים הארה של קירבה לצדיק, לפעמים אדם מרגיש איזה בחינה של עלייה רוחנית, זה התקרבות במוח ובלב ואדם מרגיש קירבה מאוד גדולה לצדיק, אור גדול, וברגע שאנחנו מרגישים את זה אנחנו לא רוצים לעזוב את זה. כמו שאם נפתח האור באומן אז אדם חוזר לארץ ושואלים אותו: איך היה? הוא אומר: זה כמו לחזור מגן עדן לנחות בעולם שלנו - מדוע באמת מרגישים את זה? רבינו אומר בתורה "ג בליקוטי מוהר"ן שכשמתאספים אצל הצדיק הוא מעלה את הנשמות בסוד העיבור..

העלון מוקדש להצלחת כוחות הביטחון והחיילים היקרים שלנו,

ולרפואת הגוף והנפש של כל הפצועים ולחזרה

של כל החטופים, השבויים והנעדרים במהרה בבריאות הגוף והנפש.

ולהבדיל לעילוי נשמת כל הנופלים במלחמת חרבות ברזל - השם יקום דמם!

בעזרת השם, רק ביחד נוצח!!!

ראש המאמינים, דבוק כל-כולו בהקב"ה

הזוהר הקדוש בפרשת לך לך אומר יסוד מאוד גדול, הזוהר הקדוש מדבר שם על כל ענין הידיעה של אברהם אבינו למצרים 'ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה' - אומר הזוהר הקדוש שלכל אדם יש בשורש נשמתו ניצוצות רעים שהוא צריך לברר ולתקן אותם, אנחנו לא מכירים את הניצוצות האלה - מאיפה יש לאברהם אבינו את הניצוצות האלה? האם הוא חס וחלילה עשה פעם בחייו איזה עבירה? יש איזה טענה או הקפדה על אברהם אבינו? זה ראש-המאמינים שהיה דבוק בהקב"ה כל ימי חייו, אם כך איזה ניצוצות רעים יש לאברהם אבינו לברר שהזוהר הקדוש אומר שלכן אברהם אבינו היה חייב לרדת למצרים כדי לברר את זה? מה הסיבה? מסביר הזוהר הקדוש שלכל אדם יש ניצוצות רעים, זה חלקי נשמה או במושגים שלנו רצונות רעים. לכל אדם יש בשורש הנשמה שלו ניצוצות רעים, השורש של הרצונות הרעים למעשה מקורם בחטא אדם הראשון. רבינו האר"י הקדוש כותב בכמה מקומות בפרט בשער הגלגולים שכל הנשמות היו כלולות באדם הראשון לכן כשאדם הראשון חטא למעשה לא היו נשמות שלא היו קשורות עם החטא ויתר על כן שאלו כל נשמה ונשמה עד כמה היא רוצה לחטוא מכיוון שהחטא לא היה דבר אחד.

אנחנו מכירים את היצה"ר אחרי החטא..

חטא אדם הראשון היה איזה בחינה של הידבקות ברע וכל נשמה גם יכלה לבחור כמה להידבק ברע - היו כאלה נשמות שאמרו: אנחנו רוצות ללכת עד הסוף, אנחנו רוצות להידבק מאוד. יש שאלות מאוד גדולות בכל מהות החטא, השאלה היסודית ביותר היא הרי לפני החטא לא היה לאדם יצר רע לעשות דבר נגד רצונו של הקב"ה, אנחנו מכירים את היצר הרע אחרי החטא, יש לנו יצה"ר להתנגד לרצונות של הקב"ה, כל אחד מאתנו יכול למסור שיחה לחמש מאות איש שעיקר התשובה זה 'ישמע בזיונו ידום וישתוק' בפשט, רמז, דרש וסוד וכולם יתפעלו מהשיחה הזאת ויכול להיות שרבע שעה אחרי השיחה האישה לא קיבלה אותו בבית לפי רום-מעלתו ואנחנו רואים ששולפים אקדחים ומתחילים לירות וכן הלאה

הוא לא תמיד מוכן להקשיב

-פתאום אנחנו נופלים בכעסים, מדוע זה קורה? אם אנחנו יודעים שזה לא טוב למה אנחנו מתנהגים ככה? כי עכשיו אחרי חטא אדם הראשון יש בתוך הלב שלנו יצר רע שלא תמיד מוכן להקשיב לשכלנו - כל זה אחרי החטא, לפני חטא אדם הראשון לא היה את היצר הרע הזה, אדם הראשון מצד רצונות ליבו כל-כולו רוצה לעשות את רצון השם וכל הנשמות הכלולות בו, שזה למעשה כל נשמות ישראל, רק רצו לעשות את רצון השם - אז מתעוררת השאלה

איזה שייכות ליצר הרע אם לך אין יצה"ר?

מדוע אדם הראשון בעצם עבר על מצוות הקב"ה? כדי להתבונן ולהבין את עומק העניין שרבינו האר"י הקדוש כותב על זה: וכמה שנדבר ונסביר ונרחיב, עדיין לא נגענו בעצם העניין כי הדבר הזה זה סוד מאוד גדול עצם מושג החטא - מה שאנחנו כן יכולים להתבונן ולראות בעומק הדבר זה שלאדם הראשון לא היה רצון בלב להתנגד לרצון הקב"ה, נהפוך הוא הוא כל-כולו רק רצה לעשות את רצון הקב"ה, אבל עם כל זה כתוב בספרים הקדושים שהיה במציאות את עץ הדעת טוב ורע, ז"א שהיה את בריאת הרע, הקב"ה ברא את מציאות הרע. אם כך איזה שייכות יש לאדם הראשון עם היצר הרע אם אין לו יצר הרע? כתוב בספרים הקדושים שאמנם לא היה לו בלב רצון להתנגד לרצון הקב"ה אבל היה לו בירור מהי האמת, ז"א מה שהיה אפשר להטעות את אדם וחווה שהיו מאוד-מאוד גדולים במעלה, מהי האמת. הקב"ה אמר לך לאכול מכל עץ הגן חוץ מעץ הדעת טוב ורע, איך ספק יכול להיות לך?

אדם וחווה קיבל את הטענה של הנחש...

-הנחש אמר להם: תדעו לכם, אם אתם תאכלו מהעץ מה אתם תגרמו בעצם? לעוד מציאות של עבודה, אתם בעצם יוצרים עוד הסתרות, עוד העלמות ועוד עבודות והעבודה שלכם אחרי האכילה תהיה גדולה לאין-שיעור אם אתם לא תאכלו. לכן הנחש אומר להם: ע"י האכילה אתם תהיו בוראי-עולמות, הכוונה אתם תבראו עוד העלמות והסתרות חדשות ואז השכר שלכם והתיקון הנצחי יהיה גדול לאין-שיעור. מה בעצם האכילה הוסיפה? אם עד האכילה העבודה היתה לברר את האמת מהשקר שזה עבודה שכלית, אכילת עץ הדעת טוב ורע הכניסו את הרע לתוך הלב עכשיו יש גם בירור של הלב, קודם היה בירור רק של השכל, עכשיו התווסף פה בירור של הלב, זה הרבה יותר קשה לברר את הטוב מהרע בלב זה לוקח שבעים שנה. זה עומק דברי הנחש שאמר להם: בוראי עולמות ז"א עושים הסתרות והעלמות חדשות ואדם וחווה קיבלו את הטענה הזאת. הרבה ספרים דנים בשאלה הזאת ואומרים שבאמת אדם וחווה הבינו שהם הולכים לעשות בירור מאוד גדול ושהם יבררו מיד את הטוב מהרע..

להפצה חובקת עולם
של הרה"ג צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

OFEREREZ.CO.IL

יקח לי 6000 שנה לברר את הרע מתוכי..

אדם וחיה היו במקום רוחני כ"כ גבוה שהם לא האמינו שיש כוח שיכול להכנס להם לתוך הלב וליצור מצב של התנגדות להקב"ה, הם לא האמינו לזה. ברגע שהם טעמו מעץ הדעת טוב ורע מיד כל המציאות השתנתה, לכן כתוב במדרש שהקב"ה שאל את אדם הראשון: אכלת מעץ הדעת טוב ורע? ענה לו: אכלתי ואוכל עוד. לכאורה זה לא מובן, איזה חוצפה, הקב"ה מדבר איתך ואומר: אמרתי לך לא לאכול, אכלת? לפחות אתה אומר את האמת, אכלתי. אבל מה זה הדבר הזה: לא רק שאכלתי אלא אני יאכל עוד. יש חוצפה יותר גדולה מזה? אדם הראשון לא אמר את זה מתוך חוצפה אלא הוא אמר את זה בתור אמת. הוא אמר: אחרי שאכלתי ונכנס לי הרע לתוך הלב, אני רואה שעכשיו 6000 שנה אני הולך לברר את האמת הזאת מתוכי, יקח לי 6000 שנה לברר את הרע הזה מתוכי - משם נכנס הרע בכל הנשמות - ברוך השם עם הדורות הוספנו עוד טיפה רע אבל השורש של הרצונות הרעים שיש באדם זה הכל נמשך למעשה מחטא אדם הראשון, זה מה שאומר הזוהר הקדוש לכן אברהם אבינו שהוא ראש המאמינים והצדיקים אפילו אצלו היה בחינה של בירור הטוב מהרע.

האם אברהם אבינו צדק שירד למצרים?

אומר הזוהר הקדוש שאברהם אבינו בירר את החלק הזה שלו בכל הירידה שלו למצרים. כל הירידה של אברהם אבינו למצרים זה היה כדי לברר את הרע שבשורש נשמתו. יש מחלוקת מפרשים ומחלוקת בזוהר עצמו האם אברהם אבינו צדק בזה שהוא ירד למצרים או לא צדק בזה שהוא ירד למצרים - הרמב"ן כותב: אבינו אברהם חטא חטא גדול בזה שהוא ירד למצרים - אבל ויהי רעב בארץ? תישאר בארץ והקב"ה ידאג לך. כך הרמב"ן אומר. יש הרבה מפרשים שאומרים שבאמת אברהם אבינו לא טעה - באמת שתי הדעות האלו מובאות בזוהר הקדוש אבל בהמשך אומר הזוהר בפרשת לך לך דבר מאוד עמוק: אברהם אבינו לא יכל להיות ידיד-השם ולא יכל להגיע לתיקון שלו אלא ע"י הירידה למצרים - מצרים זה ערוות הארץ, צריך לדעת שבזמן האבות ובזמן שעמ"י ירד אחר כך למצרים, מרכז הטומאה העולמי היה במצרים..

יֵרֵד וְאֵז פִּגְשׁ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה

הטומאה שהיתה במצרים זה לא דברים פשוטים, זה לא מה שאנחנו חושבים שהיה להם איזה תאווה, שהם אהבו מועדונים פאבים וכן הלאה, זה היה הרבה יותר חריף. הידיעות שלהם בעבודה זרה ובכישופים - לא היתה אומה שידעה כל-כך עמוק את כל סודות העבודה זרה והכישופים ולמעשה מצרים זה היה המרכז להשפיע את הטומאה בעולם - כשאברהם אבינו ירד למצרים למעשה הוא ירד ואז הוא פגש את כל המקום הזה - אומר הזוהר הקדוש שזה סוד כל הירידות

שלנו, שאדם מגיע למקום מסויים והמקום מעורר בתוך לב האדם את הרע שבאדם..

הרע שהא צריך לברר עדיין לא התעורר

באמת המקום הזה מעורר את הרע שבתוכנו כדי להתברר וכדי להתנתקן אבל פתאום הרע מתעורר בתוכנו - אז מצד אחד אמנם זה הרגשה לא נעימה, אדם שיש לו קצת הרגשה של קדושה הוא לא רוצה שיתעורר בתוכו הרע, אבל בד-בבד צריך לדעת נקודה מאוד עמוקה: התעוררות הרע בתוכנו יש בה טובה מאוד גדולה, כי היא מאפשרת לאדם להכיר את עצמו ולהבין, זה הרע שיש בתוכי ואני צריך לברר אותו ולתקן אותו - עד אותו רגע שאברהם אבינו לא ירד למצרים, הרע שהוא צריך לברר בתוכו מצד חטא אדם הראשון לא התעורר, לכאורה זה חידוש, עם כל מגדל בבל ועם כל הניסיונות שהיה לו עם נמרוד בחרן וכל מה שעבר עליו הוא היה 75 כשהוא ירד למצרים, עם כל זה מקום כ"ב טמא כמו מצרים גם אברהם אבינו לא פגש לכן אנחנו רואים שהוא הגיע למצרים הוא אומר לשרה: הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את...

לתרומות והקדשות

הצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרמור, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיי בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מיירי מרים בת ניקול, בת-שבע בת ימימה, יצחק בן נחום.

[illegible]

מוקדש לעילוי נשמת נאג' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל גאולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

הכלי להפוך את הנפש הבהמית לניגונים ידע שעל הזרות האחרונים הולך לעבור

הצידק אומר: מצד התיקון אתם חייבים להיפגש עם הבהמה או עם החיה שזה הנפש הבהמית אבל אני אתן לכם כלים איך להתמודד נכון עם המציאות הזאת. הקב"ה בעצם מגלה לצדיק את העצות ואת הדרכים לתיקון של כל דור ודור. המושג הזה של צדיק האמת או הצדיק שבדור חייב להיות בכל דור ודור - רבינו האר"י הקדוש כותב בפרי עץ חיים בשער ר"ח פרק ג' שבכל דור ודור חייב להיות צדיק שמהלך כנגד בני דורו, הכוונה שהוא מבין את בני דורו, אם ניקח צדיק מדורות קודמים שיבוא לדורות שלנו זה סכנה עצומה, גם לצדיק וגם לדור, אנשים שלא מבינים את עומק הניסיונות והבירורים שלנו, לא יוכלו לעזור לנו - הכלי הזה זה הכלים שהצדיק נותן לנו להפוך את הנפש הבהמית לניגונים, להפוך את החיה שבתוכנו לניגונים - נתבונן קצת בעומק הדבר למה אנחנו צריכים הדרכה:

יש בחינה של תאוה להידבק בהקב"ה
ידוע שכתוב הרבה בספרים הקדושים שלכל אדם יש חמשה חלקים שנשמתו שנקראים: נפש, רוח, נשמה, חיה ויחידה - החיה והיחידה בד"כ זוכים לה רק צדיקים מאוד גדולים שהגיעו לבחינה כזאת שהגוף הזדכך מאוד אז הם יכולים לקבל את החלקים הרוחניים העליונים שנקראים חיה ויחידה - זה בסוד המקיפים העליונים, זה מדרגה רוחנית מאוד גבוהה. רובנו ככולנו עוסקים בעצם בתיקון נפש רוח נשמה וזה עיקר עבודתנו, איך זה מצטייר בתוכנו? מה זה אומר הלכה למעשה? צריך לדעת שזה בעצם מצטייר ומתגלה בתוכנו העבודה של נפש רוח ונשמה - כתוב צמאה לך נפשי, הנפש היא צמאה ומתאוה, כל התאוות שורשם באור הנפש. בנפש יש נפש א-לוקית ונפש בהמית, הנפש הא-לוקית צמאה ומתאוה להקב"ה וזה הצימאון כמו שכתוב גרסה נפשי לתאוה. יש בחינה של תאוה להידבק בהקב"ה ולהידבק בתורה..

גם אצל אנשי-רבינו זה לא תמיד מאיר
ל-יצה"ר יש גם תורות לכישלון: גם ככה אין לך עולם הבא אז לפחות שיהיה לך עולם הזה וכן הלאה. יש ליצה"ר מערכות-שכנוע בנקודה הזאת. אז בא רבינו וגילה לנו את הנקודה של הדיבור של השם, המחאה והרצונות שצריך לדעת שזה יסוד מאוד-מאוד גדול. הלכה למעשה אנחנו צריכים לעשות את כל מה שאנחנו יכולים וגם אם לא הצלחנו רבינו גילה לנו שברגע שאמרת להקב"ה: אני מצטער אני לא רוצה את זה, אני דוחה אתה זה, אני אנוס עכשיו במחשבה הלא-טובה - צריך לדעת שתיקנו תיקון מאוד גדול בדבר הזה, גם אצל אנשי-רבינו לא תמיד מאיר בתוכנו ואנחנו לא מבינים עד כמה העצה הזאת של הדיבור עם השם והמחאה היא עוצמתית

הלב בשל, הוא חצה לאכול את השוקולד
בחינת הנפש זה בעצם בירור התאוות, אנחנו יודעים ומכירים את זה בדור שלנו את תוקף העוצמה של הנפש הבהמית שזה תאוות העולם הזה - זה מדרגה אחת. המדרגה השנייה נקראת בחינת הרוח. העבודה של בירור הרוח זה בעצם עולם הרגש שלנו, שימו לב איזה בירור עמוק ולפעמים הרבה יותר קשה לברר את עולם הרגש שלנו מאשר את עולם התאוות שלנו. את עולם התאוות אנחנו עכ"פ יכולים להבין: זה טוב וזה רע ויש מלחמה, משתדלים, מתאמצים וצועקים, עושים מחאה וכן הלאה, אבל כמה קשה הרבה פעמים לברר את עולם הרגש שלנו. היצה"ר של עולם הרגש יותר חכם מהיצה"ר של בחינת הנפש, כנגד של מדרגה יש בחינה של טוב ורע שהתערבב זה בזה, הנפש הא-לוקית עם הנפש הבהמית, הרוח הא-לוקית עם הרוח הבהמית - מה זה בעצם הלכה למעשה בירור הרוח או בירור עולם הרגש שלנו? אם נתבונן בזה עיקר עוצמת החוויה והחיים של האדם זה בעולם הרגש שלו לכן חז"ל אומרים אין אדם מתנהג עפ"י מוחו אלא עפ"י ליבו. הלב הוא מלך האברים ולא המוח מכיוון שאם יש רצון בלב האדם אז גם אם המוח יגיד לו זה לא טוב לאכול שוקולד, זה מזיק לך לבריאות - כמה פעמים כולנו שמענו את המימרא הזאת ואנחנו לא חולקים עליה אבל הלב בשל, רוצה לאכול את השוקולד. הרגשות שיש בלב הם מאוד-מאוד עוצמתיים לבירור. יש עולם רגש שלם שבא מצד הקדושה והטוב..

עושה מחאה והוא עושה ממני קרקס...
אם אדם יהיה חזק ותיקיף ללכת עם העצה של המחאה והרצון והדיבור עם הקב"ה - ר' נתן כותב בכמה מקומות שבוודאי זה יתקן את הכל. אדם אומר: אני שלושה חודשים עושה מחאה והיצה"ר עושה ממני קרקס, הוא עושה מה שהוא רוצה ומעביר עליי מה שהוא מעביר עליי - במצב הזה צריך להגיד 'זה מעשה שלו זה מעשה שלי', זה מעשה של היצה"ר להילחם נגדי וזה המעשה שלי לעשות מחאה כנגד להקב"ה, לא להתפעל משום דבר. ר' נתן כותב בכמה מקומות בליקוטי הלכות שאם אדם אפילו עבר חלילה עבירות והוא לא עזב את הרצונות ואת הצדיק: ע"י זה יעלה ויעשה כלים לקבל אור אין-סוף מה ששום אדם בעולם לא יכול לעשות אלא ע"י העבודה הזאת של המחאה והרצונות הטובים.

יהי רצון
שנזכה...
שבת שלום
ומבורך!

פיות ההתחדשות

- אחר כך לזכר שאנחנו מאד אהובים אצל הקב"ה, ויש לכך סבה טובה מאד, אנחנו נשמות שמוסרות את עצמן לקב"ה במלחמות ובהשתדלויות נוראיות, ומקבלות המון יסורים באהבה. בחיים של אמונה שיהיה טוב יותר, אפילו לקום בבקר זו מלחמה. וכל זה עושה שמחה ותענוגים ושעשועים למעלה בלי ערף ושעור, וצריך להחשיב את כל זה ולהעריך את זה מאד.
- ולבסוף אנחנו יכולים לעשות על עצמנו כף זכות. להסתפל על גדל האנס שיש לי בחיים, כמה אני רוצה טוב וכמה מתגברים עלי קשיים מכל הבחינות, הן חיצוניות והן פנימיות, ולהזכר בכל הדבורים הטובים של הצדיק ובעקר שהכל מה' יתברך. (מתוך ספרי הרה"ג שופר ארז שליט"א)

- להכביד ולהחליש את לבו יותר.
- ולמצא בעצמי נקדות הטובות היא התרופה שכןגד החלשה:
- האדם תמיד יכול להתחזק בכך שיש בו נשמה, חלק אלקי שמלא בטוב, והנשמה היא האני האמיתי שלו, וכל הרע שבו זה רק מצד החיצוניות, מצד היצר שנקנס אליו, זה לא הוא האמיתי.
  - אחר כך האדם צריך לעבר על כל המעלות שלו ולהזכיר את המצוות והחסדים שהוא עשה רק מאז שהתעורר בבקר. את כל ההשתדלויות שלו להתחזק מעמד ולפעל טוב, גם בדברים המובנים מאליהם, וככה בכל הימים האחרונים. כל נשמה יהודית זה אינסוף חסדים ורחמים.

עצות ב"שוב"
ט

נקדות טובות בעצמי

העצה הראשונה שרבינו אומר לאדם במצב כזה בכדי להחיות את נפשו, היא נקדות טובות. זו עצה כנגד עקר כח היצר הרע, שהוא הכח המדמה שמנסה בעקר בזמנים אלה להוכיח לאדם כמה הוא נכשל ולכן אין לו סכוי. היצר הרע שהוא עמלק "מזנב בנחשלים", מניצל את הפרצה לבוא לאדם דוקא כשהוא חלש כשהאור הסתלק ממנו, בכדי להחליש אותו יותר. דוקא עכשו יש לאדם חושך והאדם לא יודע מה קורה אתו, דוקא אז עמלק מניצל את ההזדמנות

מוקדש לע"נ אבירן מורי בן מלכה הי"ו
ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה